

[Økonomi- og budgetministeren.]

råde, skal i hvert fald være gennemtænkt og gennemarbejdet. Jeg vil også tro, man vil være enig i den betragtning, at det må ske efter omhyggelige drøftelser med kommunerne. Jeg tror ikke, vi kan regne med, at man fra statsmagtens side blot kan opstille nogle normer og så gå ud fra, at de vil være rigtige og tilpasset de kommunale forhold, uden at man har haft en drøftelse med kommunerne.

Nu har vi altså nået det resultat, at vi har konkrete ting at forelægge kommunerne. Det har ikke foreligget tidligere, men nu har vi altså konkrete ting, som vi fra regeringens side vil forelægge kommunerne til drøftelse med henblik på at få det gennemført. Det er nævnt udtrykkelig i hvert fald for plejehjemmenes vedkommende, at godkendelsesmyndigheden skulle lægges ud til kommunerne den 1. april 1973, og det er vel praktisk utænkeligt, at det kan ske før. Den endelige sidste rest af socialministeriets godkendelsesopgave bliver flyttet den 1. april 1974 i forbindelse med bistandslovens gennemførelse. Selv om man finder, at det er gået lidt langsomt, så er sagerne nu i gang, og jeg tror, vi når positive resultater på en lang række områder.

Det var, som hr. Simonsen mente, at det måske nok i princippet var rigtigt, at man skulle se på disse standard- og normkrav også uden for socialministeriets område, fordi der også dér var behov for det, men man kunne udmærket godt tage et enkelt ministerium ud. Det tror jeg nu er lidt betænkeligt, hvis man ikke i sin tankeproces har tænkt det igennem, for de regler og normer, man på visse områder inden for socialministeriets område måtte nå frem til, kommer til at grænse op til de regler og normer, man på andre områder, f. eks. under undervisningsministeriets område, når frem til. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at man skal prøve på at få så vidt muligt et samlet billede. Det har vi altså nu nået, for så vidt angår de tre ministerier, hvis konkrete forslag jeg nævned.

Hr. Simonsen fremsatte, hvis jeg har noteret det rigtigt ned, en bemærkning sålydende: man skal følge samme logiske retningslinje. Hr. Simonsen var bange for, at man brød dette logiske syn, når man med hensyn til dagsinstitutionerne ikke fra soci-

alministerens side ønskede, at det pædagogiske personale skulle være lokalt udnævnt. Jeg tror, man skal gøre sig klart, at selv om man altså skal have et samlet blik over det hele, og selv om man naturligvis må gå ud fra visse grundlæggende synspunkter, så kan man ikke lave noget uniformt; man må tage hensyn til, at der på forskellige områder kan gøre sig lokalt betingede forhold gældende eller andre hensyn gældende end dem, der ligger umiddelbart bag ved ønsket om at få fastsat standarder og normer, som man må tage med ind i sin betragtning. Det ville kunne virke lidt for mekanisk. Jeg har ikke selv personlig forudsætninger for at bedømme, om socialministerens vurdering med hensyn til det pædagogiske personale i daginstitutionerne er rigtig, men jeg har da så meget tillid til socialministeren og de rådgivere, jeg i øvrigt har hørt udtale sig om dette spørgsmål, at jeg tror, det er rigtigt.

Hr. Simonsen taler om, at nu skal man pålægge regeringen dette. Det ville da være lidt ejendommeligt, når regeringen har givet udtryk for, at den ønsker at fremme denne sag. Vil man opstille en bestemt dato, hvor det skal være gennemført? Hvis man bare vil have en mere politisk bestemt vedtagelse uden at have opnået de konkrete resultater, ja, så kan man selvfølgelig gennemføre det, hvis man kan skrabe et flertal sammen til det, men det tjener da ikke sagens formål. Det betyder da ikke, at det kommer til at gå hurtigere; det kan jeg i hvert fald vanskeligt forestille mig. Vi er indstillet på, at det skal gå så hurtigt, som det er saglig forsvareligt, og efterhånden som vi kan afvikle disse forhandlinger. Jeg gentager: på forskellige områder må dette også indebære forhandlinger med organisationerne, og disse forhandlinger med organisationerne vil komme til at foregå i forbindelse med overenskomstforhandlingerne og kan kun foregå i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Det betyder altså, at på visse områder vil den praktiske gennemførelse komme til at afvente resultatet af de overenskomstforhandlinger, der skal være til foråret.

Ordføreren for forslagsstillerne (Simonsen): Jeg hæftede mig meget ved budgetministerens bemærkning om, at tingene skulle være gennemtænkt og gennemarbejdet, inden man kom til de endelige løs-